

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การอ่านนั้นนับว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์เพิ่มเติม การปรับปรุงบุคลิกภาพ อารมณ์ การดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ตลอดจนการช่วยให้นักคนเป็นพลเมืองดีของชาติ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาในส่วนที่เกี่ยวกับการอ่านจึงถือได้ว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญ

อย่างไรก็ตามการอ่านนั้นไม่ได้มีขีดจำกัดอยู่ที่การอ่านเป็นคำ หรือเป็นประโยคเท่านั้น แต่การอ่านที่มีประสิทธิภาพในแง่ของการเข้าใจความหมายโดยตลอดของสิ่งที่กำลังอ่านนั้นย่อมต้องเป็นการอ่านในระดับข้อความหรืออนุเจต การเข้าใจความหมายทั้งหมดของข้อความได้จึงจะนับว่าเป็นการอ่านที่บรรลุเป้าหมายหนึ่งในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

ความสำคัญของการอ่านในระดับข้อความ

ผู้รู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้กล่าวถึงการอ่านในระดับข้อความไว้หลายท่านดังนี้

พาเมลา เอ็ม ไรเลย์ (Pamela M. Riley)¹ กล่าวว่า การอ่านนับว่าเป็นเครื่องมือในการศึกษาในระดับสูง ในการนี้ผู้เรียนต้องอาศัยความสามารถหลาย ๆ

---

¹Pamela M. Riley, "Improving Reading Comprehension," in The Art of TESOL: Part Two (Washington D.C. : English Teaching Forum, 1975), pp. 198-199.

ทางเข้ามาประกอบเพื่อทำความเข้าใจกับข้อความที่ตนกำลังอ่าน ความสามารถหรือทักษะเหล่านี้หมายถึง

1. ความสามารถในการเลือกความคิดหลัก (main idea) จากข้อความ
2. ความเข้าใจกฎเกณฑ์ทางค่านวैयाกรณ์ของภาษา
3. ความสามารถในการเห็นความต่อเนื่อง เชื่อมโยง ตามลำดับของความคิดตามที่ผู้เขียนเสนอไว้

นีลา แบนตัน สมิทซ์ (Nila Banton Smith)¹ กล่าวว่า ไม่มีวิธีการใดที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการอ่านของตนเองได้ดีเท่ากับการฝึกอ่านอนุเจตใหม่มีประสิทธิภาพ เพราะข้อความที่ต่อเนื่องกันในแต่ละอนุเจตนั้นเป็นหน่วยของความคิด (unit of thought) การที่ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของหน่วยของความคิดนี้ได้ ก็จะทำให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนมุ่งหวังได้ควย ทั้งนี้แม้ว่าความสามารถทางค่านวैयाกรณ์จะมีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาความ แต่ความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างของประโยคเพียงประการเดียว ยังไม่เป็นการเพียงพอสำหรับผู้ต้องการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพต้องสามารถเข้าใจความหมายทั้งหมดของข้อความหรืออนุเจตได้

พอล ดี ลีดี้ (Paul D. Leedy)² กล่าวว่า ความสามารถในการเข้าใจความหมายของอนุเจตนั้นว่าเป็นวิธีการที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเพื่อความเร็ว ลีดี้ให้ข้อเสนอแนะว่าในการอ่านอนุเจตเพื่อให้เข้าใจความหมายอย่างรวดเร็วนั้น ผู้อ่าน

---

¹Nila Banton Smith, Read Faster. (New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1957), p. 88.

²Paul D. Leedy, Read with Speed and Precision. (New

ควรพยายามอ่านเพื่อหาข้อเท็จจริงในอนุเจตวิทยการมุ่งความสนใจไปที่ใจความสำคัญใน
อนุเจตนั้น นอกจากนี้ลึกลับยิ่งไกลลวดถึงโครงสร้างของอนุเจตว่า ประโยคทุก ๆ
ประโยคในอนุเจตจะต้องทำหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งดังต่อไปนี้ คือ

1. แสดงออกถึงใจความสำคัญโดยเน้นประโยคหลัก
2. ขยายใจความสำคัญในประโยคหลัก

ประโยคที่ขยายใจความสำคัญนี้อาจแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทคือ

- ก. โดยการกล่าวซ้ำใจความสำคัญนั้น
- ข. โดยการเปรียบเทียบให้เห็นข้อแตกต่าง
- ค. โดยการให้ตัวอย่าง
- ง. โดยให้เหตุผลสนับสนุน

จอห์น อี แลคสตรอม, แลรี เซลิงเกอร์ และ หลุยส์ พี ทริมเบิล (John
E. Lackstrom, Larry Selinker and Louis P. Trimble)¹ กล่าวว่า ปัญหา
ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในปัจจุบันก็คือ วิธีการสอนต่าง ๆ ยังคง
เป็นการสอนที่หยุดยู่ระดับประโยค โดยเน้นด้านไวยากรณ์ ผู้สอนจะสอนให้ผู้เรียนเห็นว่า
การใช้ประโยคลักษณะหนึ่งจะเป็นที่ยอมรับได้ก็กว่าอีกประโยคหนึ่งได้อย่างไร แต่ใน
ปัจจุบันจุดประสงค์ของการสอนภาษาอยู่ที่การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยข้อความ
ที่มีใจความต่อเนื่อง การมีความสามารถในการใช้ภาษาเพียงแค่ระดับประโยคจึงไม่เป็น
การเพียงพอ ผู้สอนจึงควรมุ่งเน้นการสอนอ่านแก่ผู้เรียนในระดับข้อความหรืออนุเจตแทน
โดยเน้นถึงความต่อเนื่อง เชื่อมโยงของความคิดในข้อความนั้น ๆ

---

¹John E. Lackstrom, Larry Selinker and Louis P. Trimble,
"Grammar and Technical English," in The Art of TESOL: Part Two

จอร์จ ลีช และ เจน สวาร์วิก (Geoffrey Leech and Jan Svartvik)¹ กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งในการสื่อสาร หรือการทำความเข้าใจข้อความที่อ่านก็คือ เราจะจัดเรียงเรียงความคิดของเราเข้าเป็นเรื่องราวที่มีความต่อเนื่องได้อย่างไร เพื่อให้เข้าใจความหมายของข้อความได้ตรงที่สุด ปัญหานี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับการสื่อสารและตีความในระดับข้อความ ไม่ใช่เพียงการทำความเข้าใจกับประโยคเดียว ๆ เท่านั้น

ยูโกะ โคบายาชิ (Yuko Kobayashi)² กล่าวว่า ในปัจจุบันการอ่านนั้นเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สำคัญในการศึกษาภาษา ด้วยเหตุนี้หลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาในระดับอุดมศึกษาจึงบรรจุเนื้อหาวิชาอันเกี่ยวกับการอ่านในระดับต่าง ๆ ไว้มากมาย ซึ่งอาจนับได้ว่าได้บรรจุจุดมุ่งหมายที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของการเรียนรู้ในเมื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างชาติต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้อาศัยสัญญาณตัวเขียนเป็นหลัก โคบายาชิย้ำว่า

"...การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงทักษะด้านกลไก (mechanical skill) เท่านั้น แต่ตาไขอย่างถูกต้องเหมาะสมแล้ว การอ่านก็เปรียบเสมือนถนนสายใหญ่ที่นำเราไปสู่การเรียนรู้และความสำเร็จในท้ายที่สุด ทางด้านการติดต่อสื่อสาร... อย่างไรก็ตาม การอ่านข้อความเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ผู้อ่านส่วนใหญ่มักพบปัญหาในการพยายามถอดสัญญาณที่ตนไม่เคยออกมาเป็นข้อความที่มีความคิดซึ่งเชื่อมโยงกัน และมีความต่อเนื่องตรงตามความหมายเดิมที่ผู้เขียนตั้งใจเจตนาไว้"

¹Geoffrey Leech and Jan Svartvik, A Communicative Grammar of English. (London: Longman Group, 1975), p. 156.

²Yuko Kobayashi, "A New Look at Reading in the College Program," in The Art of TESOL: Part Two (Washington D.C.: English

คาร์ล เอ เลอเฟวอร์ (Carl A. Lefevre)¹ กล่าวว่า การอ่านนั้นนับว่ามีความสำคัญอย่างเด่นชัดต่อทุกคน อย่างไรก็ตามการที่ผู้อ่านจะเข้าใจสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ไว้ได้อย่างถ่องแท้ ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของข้อความนั้น ๆ โดยส่วนรวมด้วย การที่ผู้อ่านคนหนึ่งคนใดเข้าใจความหมายของประโยคแต่ละประโยค หรือทราบความหมายของคำแต่ละคำ แล้วสรุปว่าตนเข้าใจความหมายของข้อความทั้งหมดนั้น นับว่าเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนไปมาก การไม่เข้าใจความหมายโดยส่วนรวมของข้อความอาจนับได้ว่า เป็นการไม่มีประสิทธิภาพในการอ่านที่ร้ายแรงประการหนึ่ง

เจอร์รี โอเวนส์ (Jerry Owens)² กล่าวว่า ในการสื่อสารแต่ละครั้งนั้น เราสื่อสารความในลักษณะของข้อความที่แต่ละความคิดต่อเนื่อง เชื่อมโยงกัน เราไม่ได้สื่อสารความกันในลักษณะที่ความคิดต่าง ๆ ปรากฏในประโยคต่อประโยค แต่อยู่ในลักษณะที่ความคิดที่ปรากฏนั้นมีความเชื่อมโยงกันทั้งภายในประโยคและระหว่างประโยค การสื่อสารความในลักษณะนี้เองจึงจะเป็นข้อความ (discourse) ภาษาทุกภาษาจะมีเครื่องมือที่ช่วยในการเชื่อมโยงความคิดเข้าด้วยกันจนต่อเนื่อง เป็นข้อความอยู่แล้ว หน้าที่หลักประการหนึ่งของครูสอนภาษาก็คือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคุ้นเคยกับเครื่องมือเหล่านี้จนสามารถนำมาใช้การได้

¹Carl A. Lefevre, Linguistics and the Teaching of Reading.

(New York: McGraw-Hill, 1964), pp. xi-xii.

²Jerry Owens, "Scientific English: Some Factors in Materials

เฟรเดอริก บี เดวิส (Frederik B. Davis)¹ กล่าวว่า ในการอ่านข้อความเพื่อเอาความ (Read to comprehend) นั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ทักษะต่าง ๆ มากมายซึ่งอาจจะจำแนกเป็น 5 ประการคือ

1. ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ
2. การให้เหตุผลในขณะที่อ่าน
3. การมุ่งที่การสื่อความ
4. ความสามารถในการติดตามโครงสร้างของข้อความ
5. สังเกตเห็นอารมณ์และลีลาในการเขียน

อี แอล ธอร์นไดค์ (E.L. Thorndike)² กล่าวว่า การทำความเข้าใจอนุเจตนันท์เปรียบเสมือนกับการแก้ปัญหาโจทย์เลข ซึ่งผู้แก้ต้องมีวิธีการเลือกองค์ประกอบที่สำคัญ และนำมาเรียบเรียงใหม่ลำดับของความสัมพันธ์ที่ถูกต้อง ในการเรียนภาษาก็เช่นกัน เราต้องรู้จักคัดเลือก ที่ความ เน้น หรือมองข้ามคำบางคำในอนุเจตนันท์ แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันให้ตรงตามจุดประสงค์หรือความต้องการ จึงกล่าวได้ว่าการอ่านอนุเจตนันท์มีประสิทธิภาพนั้นเกี่ยวพันถึงความสามารถทั้งทางด้านวิเคราะห์และรวบรวมเรียบเรียงประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

¹Frederik B. Davis, "Psychometric Research in Comprehension in Reading," Reading Research Quarterly 7 (1972): 628-678.

²E.L. Thorndike, "Reading as Reasoning: A study of mistakes in Paragraph Reading," Reading Research Quarterly 6 (1971):

โรนัลด์ แมคเคย์ และ อัลัน เมานท์ฟอร์ด (Ronald Mackay and Alan Mountford)¹ กล่าวว่า การอ่านนั้นไม่ใช่เป็นเพียงทักษะเดียว ๆ แต่การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น เป็นขบวนการที่ต้องอาศัยทักษะหลาย ๆ ด้านที่เชื่อมโยงกายเกี่ยวกับทักษะเหล่านี้ได้แก่

1. ความรู้ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์พื้นฐานต่าง ๆ และคำศัพท์เฉพาะบางคำ
2. ความสามารถในการติดตามเรื่องราวนี้จากระดับประโยค ต่อเนื่อง เป็นอนุเฉท จนเป็นข้อความที่สมบูรณ์ซึ่งนับเป็นหนึ่งหน่วยความคิด
3. ความสามารถในการติดตามและสังเกตเห็นพัฒนาการของความคิดที่เสนอไว้ในข้อความหนึ่ง ๆ ซึ่งนับรวมถึงความสามารถในการสรุปความ การอ้างอิง และการวิเคราะห์
4. การมีความแน่วแน่ในการอ่าน

จากแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านในระดับข้อความดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ทำให้เราสรุปได้ว่าการอ่านมิได้เป็นเพียงกระบวนการในการตีความหมายของสัญลักษณ์ที่ปรากฏในลักษณะคำต่อคำ หรือประโยคต่อประโยคเท่านั้น แต่การอ่านที่มีคุณค่าในการสื่อสารต้องเป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถตีความหมายของสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนถ่ายทอดไว้ให้มีลักษณะความคิดที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษาโดยละเอียดจะพบว่าแม้ว่านักภาษาในปัจจุบันต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านในระดับข้อความ แต่ก็กลับปรากฏว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังคงประสบปัญหาในการทำความเข้าใจข้อความที่ตนเอง

---

¹Ronald Mackay and Alan Mountford, "Reading for Information," in Reading: Insights and Approaches, eds. Edward M. Anthony and Jack C. Richards (Singapore: Singapore University Press, 1976), p. 144.

เมื่อข้อความนั้น ๆ ปรากฏเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งทั้งนี้หน้าที่เราจะพิจารณาดังปัญหาและแนวคิดต่าง ๆ เบื้องหลังข้อความ

ปัญหาของผู้เรียนในการอ่านข้อความ

แลร์รี เซลิงเกอร์, อาร์ เอ็ม ทอดด์ ทริมเบิล และ หลุยส์ ทริมเบิล (Larry Selinker, R.M. Todd Trimble and Louis Trimble)¹ ได้ตั้งข้อสังเกตว่า อุปสรรคหรือปัญหาในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับข้อความที่ตนอ่าน เกิดขึ้นเนื่องจาก ผู้เรียนไม่เข้าใจหรือไม่ได้สังเกตเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคแต่ละประโยคซึ่งมีความต่อเนื่อง และสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งไม่เข้าใจว่าข้อความนั้น ๆ มีหน้าที่ในการสื่อความหมายอย่างไร เมื่อเป็นดังนี้ผู้เรียนย่อมไม่สามารถเข้าใจความหมายโดยรวมของข้อความที่ตนกำลังอ่าน ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากการที่ผู้เรียนไม่เห็นหรือไม่เข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันอยู่ระหว่างองค์ประกอบ 3 ประการในภาษาอังกฤษซึ่งได้แก่

1. ความหมายซึ่งผู้ส่งและผู้รับข่าวสารเข้าใจซึ่งกันและกันในระหว่างสื่อสาร (presupposition notions)
2. ความคิดหนึ่ง ๆ ในการสื่อความหมาย (rhetorical notions)
3. รูปแบบไวยากรณ์ของภาษาในระดับโครงสร้างผิว (surface grammatical forms)

¹Larry Selinker, R.M. Todd Trimble and Louis Trimble, "On Reading English for Science and Technology: Presuppositional Rhetorical Information in the Discourse," in Teaching English for Science and Technology, ed. Jack C. Richards (Singapore: Singapore University Press, 1976), pp. 37-39.

โจ ดี พาลเมอร์ (Joe D. Palmer)¹ กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ ประสพปัญหาในอันที่จะพยายามทำความเข้าใจความหมายทั้งหมดของข้อความที่ตนกำลังอ่าน ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องชี้ให้ผู้เรียนสังเกตโลกต่าง ๆ ที่ช่วยเชื่อมความคิดในแต่ละประโยคในข้อความเข้าด้วยกัน ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนตระหนักว่าประโยคแต่ละประโยคในอนุเจตหนึ่ง ๆ นั้น มีไต่อยู่อย่างใกล้ชิด ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจความหมายทั้งหมดของข้อความได้อย่างถูกต้องก็ต่อเมื่อตนเองได้ตระหนักและสังเกตเห็นว่า ประโยคแต่ละประโยคนั้น ต้องมีใจความที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ทั้งที่มาก่อนและตามหลัง

✓ โรนัลด์ แมคเคย์ (Ronald Mackay)² กล่าวว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในการสื่อสารในระดับข้อความ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้อง "ป้อนข้อมูล" ทางภาษาให้ผู้เรียนเห็นว่า ข้อความหนึ่ง ๆ จะสามารถสื่อความได้อย่างไร ด้วยการเน้นในการเพิ่มพูนความสามารถของผู้เรียนในการแยกแยะระหว่างประโยคซึ่งมีความคิดหลักของข้อความ และประโยคที่มีรายละเอียดสนับสนุน การเน้นให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏในแต่ละประโยคต่อประโยคในข้อความ ทั้งหมดนี้ต้องมีเป้าหมายว่าผู้เรียนต้องสามารถนำความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการทำความเข้าใจข้อความอื่น ๆ ด้วย และด้วยความสามารถทั้งหมดนี้เอง จึงจะกล่าวได้ว่าผู้เรียนนั้น ๆ มีทักษะในการอ่านเอาความ (comprehend) อย่างแท้จริง นั่นคือผู้เรียนทราบว่าตนจะนำความรู้นี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสื่อความได้อย่างไร

¹Joe D. Palmer, "How a Paragraph Hangs Together," English Teaching Forum 2 (April 1980): 12.

²Ronald Mackay, "Teaching the Information Gathering Skills," RELC Journal 5 (December 1974): 61.

เอ เอ ทาดรอส (A.A. Tadros)¹ กล่าวว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของผู้เรียนในการอ่านข้อความไม่ได้มาจากการขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ แม้ว่าสิ่งนี้จะ เป็นปัญหาอยู่บ้าง แต่ปัญหาค่า ๆ กลับมาจากคนที่ผู้เรียนขาดความสามารถในการรวบรวมประโยคต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความเข้าด้วยกัน จนเป็นภาพที่สมบูรณ์ นั่นคือข้อความที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ และมีคุณค่าในการสื่อความ ทั้งนี้ปัญหาที่เป็นผลต่อเนื่องที่ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ต้องประสบ ก็คือการที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาความคิดของตนเอง ที่มีอยู่เข้าเป็นข้อความที่สมบูรณ์ แม้ว่าเมื่อถูกขอให้ตอบคำถามหรือเขียนเรียงความ ผู้เรียนเหล่านั้นจะมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกถามอยู่บ้าง แต่กลับขาดวิธีการที่จะเชื่อมโยง ผสมผสาน ความคิดของตนเข้าด้วยกันให้เป็นข้อความที่มีใจความต่อเนื่อง

อานันท์ บาเทีย (Aban T. Bhatia)² กล่าวถึงปัญหาของผู้เรียนในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจข้อความว่า เป็นผลสะท้อนมาจากการที่ครูผู้สอนภาษาส่วนใหญ่ ในอดีตสอน "เกี่ยวกับ" ภาษา โดยยึดไวยากรณ์เป็นหลัก ซึ่งนับว่าเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงมาก ทั้งนี้เนื่องจากว่าความรู้ความสามารถเฉพาะทางไวยากรณ์นั้นมิได้เป็นตัวแทนที่ดีของความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อครูผู้สอนยังคงสอนองค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษาโดยมี "ประโยค" เป็นศูนย์กลาง ยิ่งไปกว่านั้นความพยายามในการสอนภาษาที่สิ้นสุดลงที่ประโยค จะไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนสร้างอนุเจต หรือข้อความที่มีคุณค่าและมีความหมายในการสื่อสารได้เลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹A.A. Tadros, "A Look Beyond the Sentence," English Teaching Forum 2(April 1976): 12.

²Aban T. Bhatia, "ESP for students of Science," English Teaching Forum 2(April, 1979): 24-25.

จากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในการอ่านระดับข้อความซึ่งได้กล่าวแล้วข้างต้น ได้กลายเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งที่ทำให้ทั้งภาษาและผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทั้งหลายหันมาศึกษาภาษาในระดับข้อความมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจสรุปได้ประการหนึ่งว่า มูลเหตุของการหันเหความสนใจในครั้งนี้ส่วนหนึ่ง เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนค่อยประสิทธิภาพในการสื่อสาร ซึ่งยอมเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงไปถึง วิธีการเรียนการสอนภาษาในอดีตอันอาจนับได้ว่าเป็นแนวคิดที่นำมาสู่การศึกษารูปแบบภาษาในระดับข้อความ

แนวคิดที่นำมาสู่การศึกษารูปแบบภาษาในระดับข้อความ

การสอนภาษาอังกฤษในอดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงและมีวิวัฒนาการมาโดยตลอด ในอดีตนั้นการเรียนการสอนภาษามักใช้แนวทฤษฎีที่ยึดโครงสร้างเป็นหลัก (Structural Approach) และเป็นการสอนโครงสร้างของภาษาในระดับประโยคด้วยการเสนอหน่วยทางภาษาในลักษณะที่แยกจากกันเป็นส่วน ๆ เช่น นาม สรรพนาม กริยา กรรม บุรพท ฯลฯ เป็นต้น

โจ ดี พาลเมอร์ (Joe D. Palmer)¹ กล่าวว่า ผลอันเกิดขึ้นจากการยึดทฤษฎีที่เป็นโครงสร้างเป็นหลักในการสอนก็คือ ผู้สอนภาษาส่วนใหญ่กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ประโยคต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย และในการอธิบายหน้าที่ของประโยคต่าง ๆ ทุกคนสามารถอธิบายได้ถึงลักษณะการเรียงคำในประโยคเพื่อสื่อความในฐานะประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม หรือประโยคปฏิเสธ แทกสลับละเลยและมีไคคำหนึ่งถึงกลไกทางภาษา (linguistic devices) ที่ช่วยเชื่อมโยงประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกันจนเป็นข้อความ

¹Palmer, "How a Paragraph Hangs Together," English

สาเหตุของปัญหาเหล่านั้นส่วนหนึ่งน่าจะมาจากลักษณะการเรียนการสอนภาษาในอิตาลี ทั้งนี้เนื่องมาจากแก่นักภาษากลุ่มโครงสร้างที่ดูเหมือนจะพยายามทำให้โครงสร้างของภาษาเป็นเรื่อง "ง่าย" จนเกินไป (over-simplify) ด้วยการมองภาษาว่ามีรูปแบบและระบบง่าย ๆ เพียงชุดเดียว และสรุปว่าการเรียนรู้ภาษานั้น ผู้เรียนเพียงแต่ศึกษากระสวน (pattern) หรือรูปแบบในการใช้ภาษานั้น ๆ ก็เป็นการเพียงพอแล้ว¹

อาบัน ที บาเทีย (Aban T. Bhatia)² มีความเห็นสอดคล้องเช่นกันเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาในอิตาลีว่า เดิมทีนั้นเราสอน "ระบบ" ของภาษา จวบจนกระทั่งระยะหลังได้มีนักภาษาหลาย ๆ ท่านให้ข้อคิดว่าการสอนโดยยึดหลักหรือแนวความคิดที่ว่าผู้เรียนที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านไวยากรณ์เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพทางภาษานั้น นับเป็นความผิดพลาดอย่างหนึ่งของทฤษฎีการสอนเท่าที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากว่าไม่ว่าผู้สอนจะยึดหลักการ แนวคิด หรือทฤษฎีใดในการเรียนการสอนภาษาก็ตาม เป้าหมายของการสอนทั้งหมดก็ดูเหมือนกันจะหยุดอยู่ที่ระดับประโยค แต่ในขณะนี้เราได้พบข้อเท็จจริงว่าความพยายามในการสอนที่สิ้นสุดอยู่เพียงระดับประโยคนั้นไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนสร้างหรือทำความเข้าใจข้อความยาว ๆ เช่นในระดับอนุประโยคที่มีใจความต่อเนื่องได้ตรงตามความหมายเดิม อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษได้เริ่มเน้นที่หน่วยของภาษาที่สูงกว่าประโยค ซึ่งย่อมนับได้ว่าเป็นพัฒนาการที่ทรงคุณค่าในการสอน การเรียนภาษาในปัจจุบันจึงเปรียบเสมือนกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

---

¹ Lee Kok Cheong, "Trends in the Linguistic Study," in Teaching English for Science and Technology, ed. Jack C. Richards (Singapore: Singapore University Press, 1976), p. 10.

² Aban T. Bhatia, "ESP for Students of Science," English Teaching Forum : 12.

ในการนี้การศึกษาภาษาในระดับข้อความจึงนับได้ว่าเป็นความพยายามที่มีคุณค่ายิ่งต่อการ
ศึกษาภาษาในระดับสูงกว่าประโยค

โรนัลด์ แมคเคย์ และ อัลัน เมานท์ฟอร์ด (Ronald Mackay and Alan Mountford)¹ กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาเท่าที่ผ่านมาในอดีตว่า เราจะสอนกฎ
ของภาษาในลักษณะที่ว่า เราจะนำหน่วยย่อย ๆ ของภาษาอันได้แก่ คำ วลี อนุประโยค
เข้ามารวมกันเป็นหน่วยใหญ่คือประโยคให้มีความหลากหลายได้อย่างไร โดยเรามีความ
เชื่อว่าความรู้ที่ผนวกกับการมีความรู้ทางด้านคำศัพท์ที่พอเพียง จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ
ประโยคได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามปัญหาที่นำศึกษาคือ การมีความรู้ความสามารถใน
การเข้าใจความหมายของประโยคนั้นเป็นตัวแทนของการเป็นผู้มีประสิทธิภาพทางภาษา
จริงหรือไม่

การศึกษาในระยะต่อมาชี้ให้เห็นว่า วิธีการสอนภาษาในอดีตซึ่งหยุดอยู่ที่การ
วิเคราะห์ประโยคไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทความยาว ๆ ที่เป็นหนึ่งหน่วยความคิด หรือ
ไม่สามารถติดตามความคิดอันต่อเนื่อง เชื่อมโยงที่ผู้เขียนเสนอไว้ในข้อความหนึ่ง ๆ ได้เลย
นักไวยากรณ์ส่วนใหญ่คิดว่างานของตนเองได้สิ้นสุดแล้ว หลังจากได้ชี้แจงและแสดงให้เห็น
ว่าประโยคในภาษาอังกฤษประกอบด้วยหน่วยย่อย ๆ อะไรบ้าง เมื่อเป็นเช่นนั้นก็เรียนหรือ
แบบฝึกหัดประกอบการเรียนการสอนจึงเป็นเรื่องของการทำความเข้าใจประโยค
(Sentence Comprehension) เท่านั้น โดยไม่มีการกล่าวถึงหน่วยของภาษาในระดับที่
สูงกว่าหรือยาวกว่าระดับประโยคเลย²

¹Ronald Mackay and Alan Mountford, "Teaching for Information,"
in Reading : Insights and Approaches, p. 145.

เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่จึงประสบปัญหาในการอ่านข้อความยาว ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้สอนในปัจจุบันที่จะต้องเน้นให้ผู้เรียนเห็นหน่วยของภาษาในระดับที่เหนือกว่าประโยค ทั้งนี้ผู้สอนยังต้องย้ำถึงเครื่องสัมพันธภาพซึ่งช่วยเชื่อมโยงความคิดในระดับประโยคต่อประโยคเข้าด้วยกัน ซึ่งนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านทราบถึงวิธีการในการเขียนรวมทั้งเป้าหมายในการสื่อสารของผู้เขียนต่อผู้อ่าน¹

นอกจากนี้เราจะพบว่า ภาษานั้นเป็นเครื่องช่วยในการสื่อสารที่มีความหลากหลาย จะเห็นว่าเราอาจกล่าวถึงสิ่งเดียวกัน ด้วยการใช้รูปทางภาษาต่างกันได้ เช่น

1. Sodium and Chlorine have respectively one too many and one too few valence.
2. Sodium has one too many and Chlorine one too few valence.

จะเห็นว่าตามเนื้อหาที่เราสามารถสื่อสารได้ 2 วิธี แต่ความใกล้เคียงกันของ ความหมายของประโยคทั้งสองนี้ไม่เด่นชัดในระดับโครงสร้างผิว นักไวยากรณ์กลุ่มโครงสร้างไม่อาจให้คำอธิบายที่ชัดเจนถึงความสัมพันธ์ทางความหมายของประโยคทั้งสองข้างกัน ทั้งยังไม่สามารถอธิบายได้ว่าเหตุใดประโยคสองประโยค ซึ่งมีรูปลักษณะโครงสร้างในระดับโครงสร้างผิวที่แตกต่างกันจึงมีความหมายคล้ายคลึงกัน

ด้วยเหตุนี้เองทฤษฎีไวยากรณ์ परिवรรค (Generative Transformational Grammar) ของ นอัม ชอมสกี (Noam Chomsky) จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการอธิบายถึงโครงสร้างของภาษา กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในทฤษฎีนี้ได้รับการยึดถือเป็นแนวทางอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดในระดับโครงสร้างลึก (deep structure) กับรูปแบบของภาษาในระดับโครงสร้างผิว (surface structure) กฎของไวยากรณ์ परिवรรคนี้เองที่เป็นแนวทางช่วยให้นักภาษาสามารถตรวจทานได้ว่าประโยคของตนถูกต้อง

หรือยัง และเป็นส่วนช่วยอธิบายได้ว่าประโยคหนึ่ง ๆ ประกอบขึ้นมาจากส่วนย่อย โดยอาศัยกฎเกณฑ์เหล่านี้ได้อย่างไร

อย่างไรก็ตาม การศึกษาภาษาของนักภาษาศาสตร์ก็ยังคงมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างกฎของภาษาอันเกี่ยวกับ เสียง คำ หรือประโยคเท่านั้น อาจกล่าวได้ว่าการศึกษาวิเคราะห์ภาษาของนักภาษาศาสตร์ก็ยังคงจำกัดอยู่เพียงระดับประโยค โดยมีได้มีผู้ใดศึกษาถึงการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างประโยคต่าง ๆ ในข้อความที่ต่อเนื่อง การศึกษาโครงสร้างของภาษาแต่เพียงระดับประโยคนี้เองสะท้อนให้เห็นว่า นักภาษายังคงมองภาษาในแง่ที่เป็นลักษณะรูปแบบทางไวยากรณ์เท่านั้นเอง¹

การศึกษารายละเอียดในยุคคลอ ๆ มาเริ่มชี้ให้เห็นว่า การมีความรู้ความสามารถทางด้านไวยากรณ์แล้วจะเป็นสิ่งจำเป็น แต่ผู้เรียนภาษาก็ควรจะมีความรู้ความสามารถด้านอื่นควบคู่ไปด้วย ดังที่วอร์ดฮอว์ (Wardhaugh)² กล่าวไว้ว่า การให้ความรู้ด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์แบบต่าง ๆ หรือการให้ความหมายของคำศัพท์ทุกคำนั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอเพราะในการสอนให้ผู้เรียนซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีความสามารถในการอ่านนั้น ครูผู้สอนต้องพยายามชี้ให้เห็นถึงความสามารถอื่น ๆ ที่ควบคู่กัน นั่นคือ ความสามารถในการสื่อสารเป็นองค์ประกอบด้วย

---

¹Lee Kok Cheong, "Trends in the Linguistic Study of English for Science and Technology," in Teaching English for Science and Technology, ed. Jack C. Richards (Singapore: Singapore University Press, 1976), pp. 10-11.

²Ronald Wardhaugh, "Reading Technical Prose," paper presented at the Adinth Regional Seminar at RELC (1974), quoted in Lee Kok Cheong, "Trends in the Linguistics Study of English for Science and Technology" : 13.

จากการที่นักภาษาศาสตร์เริ่มตระหนักถึงความสำคัญของความสามารถในการสื่อสาร (communicative competence) ควบคู่ไปกับความสามารถทางไวยากรณ์ตัวเอง จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้นักภาษาศาสตร์หันมาศึกษาภาษาในระดับข้อความ (discourse) แทน เนื่องจากว่าในสภาพที่เป็นจริงนั้น เราต้องสื่อสารติดต่อกันในระดับข้อความทั้งสิ้น ไม่ว่าจะควยภาษาพูดหรือภาษาเขียน การศึกษาภาษาในระดับนี้ ทำได้โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อความ (discourse analysis)¹

ในการวิเคราะห์ข้อความนั้น นักภาษาศาสตร์จะศึกษาความเชื่อมโยงของภาษาในระดับระหว่างประโยค (inter-sentence) หรือระดับอนุเฉต ซึ่งนำไปสู่การศึกษาทั่วโลกที่เชื่อมความในประโยคแต่ละประโยคเข้าด้วยกันจนเป็นข้อความที่ต่อเนื่อง การวิเคราะห์ข้อความจึงเน้นที่ความสามารถของผู้อ่านในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และรวบรวมเรียบเรียงข้อมูลต่าง ๆ ที่ตนได้อ่านเข้าด้วยกัน

ยิ่งไปกว่านั้นจะพบว่าเราไม่สามารถกำหนดโครงสร้างที่แน่นอนของอนุเฉตได้ เหมือนที่เราสามารถกำหนดโครงสร้างที่แน่นอนของประโยค การเขียนอนุเฉตใหม่มีลักษณะอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับผู้เขียนอย่างแท้จริง กล่าวได้ว่าการเขียนอนุเฉตนั้นไม่มีกฎทางค่านไวยากรณ์ใด ๆ สามารถกำหนดได้ว่าจะต้องเขียนให้มีโครงสร้างหนึ่ง ๆ แน่นอนตายตัวเหมือนกฎการเขียนประโยค ดังนั้น สิ่งซึ่งนักภาษาศาสตร์สนใจภาษาในระดับข้อความค่านึงถึงและหันมาศึกษา จึงคือการเชื่อมโยงทางค่านความหมายของประโยคแต่ละประโยคซึ่งคือหน่วยที่สมบูรณ์ที่สุดทางค่านไวยากรณ์เข้าด้วยกันจนเป็นข้อความที่ต่อเนื่อง โดยอาศัยลักษณะหรือกลไกทางภาษาที่เรียกว่า เครื่องสัมพันธ์ความ²

¹Zellig S. Harris, "Discourse Analysis," in The Structure of Language : Reading in the Philosophy of Language, eds. Jerry A. Fodor and Jerrold J. Katz (New Jersey: Prentice-Hall, 1964), p.356.

²M. A. K. Halliday and Ruqaiya Hasan, Cohesion in Language, London: Longman, 1976, p. 10.

อย่างไรก็ตามการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เครื่องสัมพันธ์ความในภาษาอังกฤษ ซึ่งมี
มูลเหตุมาจากการวิเคราะห์ข้อความนั้น ยังนับได้ว่ามีไม่มากนัก แต่ก็ได้มีนักภาษาศาสตร์
ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของ เครื่องสัมพันธ์ความที่มีต่อการอ่านเอาความในระดับข้อความ

เครื่องสัมพันธ์ความกับการอ่าน

✓ เวอร์จิเนีย เฟรนช์ แอลเลน (Virginia French Allen)¹ กล่าวว่า
การสอนอ่านเอาความภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถคาดหมายเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
นั้น ครูผู้สอนควรมีหลักดังนี้คือ

1. สอนให้ผู้เรียนรู้จักใช้ความซ้ำซ้อน และคล้ายคลึงคำโครงสร้าง
ของภาษา ช่วยในการอ่านเอาความ
2. สอนให้ผู้เรียนสามารถคาดการณ์ถึงความคิดของผู้เขียนที่จะเสนอ
ต่อไปได้
3. สอนโดยเน้นถึงความสัมพันธ์ของความคิดในข้อความที่มีลักษณะต่อเนื่อง
4. สอนโดยเน้นให้ผู้เรียนรู้จัก เครื่องสัมพันธ์ความซึ่งจะช่วยแนะความ
หมายของประโยคหรือข้อความที่จะกล่าวถึงต่อไป เช่น ให้รู้จักใช้คำว่า moreover,
then, however, nevertheless ฯลฯ เป็นต้น
5. ฝึกให้ผู้เรียนสามารถเขียนบทความลักษณะต่าง ๆ ตามลักษณะของ
บทความที่ตนได้อ่านมา
6. สอนอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ

¹Virginia French Allen, "Trends in the Teaching of Reading,"

วิเวียน ฮอร์น (Vivian Horn)¹ กล่าวว่า แนวการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยในขณะนี้นักภาษาท่างมุ่งความสนใจมาที่ข้อความ (discourse centered) แทนการศึกษารายละเอียดเพียงแต่ระดับประโยค ทั้งนี้เป็นเพราะการมีความสามารถในการอ่านเอาความนั้นจำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้ความสามารถหลาย ๆ ทางมาเป็นปัจจัยประกอบ เช่น ความรู้ด้านความหมายของคำศัพท์ ความรู้ด้านไวยากรณ์ของภาษา ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การตระหนักถึงความเชื่อมโยงทางด้านความหมายของประโยคต่อประโยคในอนุเฉต เป็นต้น ทั้งนี้จะพบว่ายิ่งเป็นการอ่านข้อความที่มีความต่อเนื่องแล้วก็ยิ่งต้องอาศัยทักษะในการอ่านสูงกว่าการอ่านแค่เพียงระดับประโยค ผู้อ่านที่อ่านข้อความหนึ่ง ๆ ในลักษณะที่เป็นประโยคต่อประโยค จะพบปัญหาว่าคนไม่สามารถเข้าใจความหมายของข้อความนั้น ๆ โดยรวมได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ผู้อ่านนั้น ๆ ไม่ได้สังเกตเห็นถึงความสัมพันธ์ทางด้านความหมายของประโยคต่าง ๆ ในข้อความนั้น ฮอร์นสรุปว่า

...ทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการอ่านในระดับข้อความคือการสังเกตเห็น "ความต่อเนื่องอย่างมีเหตุผล" ของข้อความซึ่งมีความสำคัญพอ ๆ กับการเห็นความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้คำศัพท์ และรูปไวยากรณ์ต่าง ๆ จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะต้องเน้นให้ผู้เรียนสังเกตเห็นความต่อเนื่อง เชื่อมโยงอย่างมีหลักการและเหตุผลมากกว่าเดิม ผู้เรียนคุ้นเคยกับเครื่องสัมพันธ์ความประเทต่าง ๆ มากขึ้น นอกเหนือจากการรู้จักเครื่องสัมพันธ์ความเพียงบางตัว เช่น *however, moreover* *therefore, also, for example* ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันความหมายของประโยคต่าง ๆ ในข้อความนั้นมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะในภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะแตกต่างไปจากภาษาแม่ของผู้เรียน

¹Vivian Horn, "Advanced Reading : Teaching Logical Relationships," in The Art of TESOL: Part Two (Washington D.C. : English Teaching Forum, 1975), pp. 216-218.

นีลา แบนตัน สมิทซ์ (Nila Banton Smith)¹ กล่าวว่า ผู้อ่านที่ให้ความสนใจและสังเกตสิ่งชี้แนะทางภาษาที่ผู้เขียนเขียนไว้ จะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้มากและรวดเร็วกว่าความเร็วกว่าเดิมมาก เพราะคำเหล่านี้คือสัญญาณที่จะบอกให้ผู้อ่านทราบทิศทางของข้อความที่ตนจะอ่านต่อไป และจะได้เตรียมตัวรับความคิดนั้น ๆ เพื่อจับสำคัญของใจความได้อย่างรวดเร็ว สมิทซ์แบ่งประเภทของสิ่งชี้แนะทางภาษาหรือเครื่องหมายสัมพันธ์ความออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. Go-ahead words แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1.1 กลุ่มคำที่จะชี้แนะให้ผู้อ่านอ่านข้อความต่อไปโดยไม่ต้องย้อนกลับมาอ่านข้อความตอนที่ตนได้อ่านมาแล้ว คำเหล่านี้จะชี้ว่า ความคิดในข้อความที่จะกล่าวต่อไปมีทิศทางเกี่ยวกับข้อความที่เพิ่งกล่าวถึง ตัวอย่าง เครื่องสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้คือ moreover และ furthermore เป็นต้น

1.2 กลุ่มคำที่บอกแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกัน แต่จะบอกให้ผู้อ่านทราบถึงแนวความคิดที่สำคัญกว่า ซึ่งอาจเป็นข้อสรุป หรืออาจเป็นแนวความคิด ซึ่งเป็นใจความหลักของข้อความนั้น ๆ ตัวอย่าง เครื่องสัมพันธ์ความประเภทนี้ได้แก่ thus, therefore, consequently, accordingly เป็นต้น

1.3 กลุ่มคำที่ชี้ให้เห็นว่า ข้อความที่จะกล่าวต่อไปเป็นการสรุป หรือเป็นความคิดสุดท้ายในข้อความ ตัวอย่างเช่น finally, in conclusion เป็นต้น

2. Turn-about words เครื่องสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ จะชี้แนะให้ผู้อ่านทราบว่าแนวความคิดในข้อความที่จะกล่าวต่อไป ชัดแย้ง หรือเปลี่ยนแปลงไปจากแนวความคิดที่ได้กล่าวมาแล้ว ตัวอย่างของ เครื่องสัมพันธ์ความประเภทนี้ คือ yet, nevertheless,

¹Nila Banton Smith, Read Faster. (New Jersey: Prentice-Hall,

otherwise, although, however, on the contrary, notwithstanding,
still เป็นต้น

โรนัลด์ แมคเคย์ และ อลัน เมานท์ฟอร์ด (Ronald Mackay and Alan Mountford)¹ กล่าวว่า ครูผู้สอนอาจช่วยผู้เรียนให้สามารถเข้าใจบทความยาว ๆ ได้ด้วยการแยกแยะประโยคหรือกลุ่มคำที่ซับซ้อนให้มีกระสวนหรือรูปแบบที่ง่ายลง อีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยผู้เรียนในการอ่านได้อย่างมาก คือ การใช้เครื่องหมายสัมพันธ์ความแทรกเข้าไปในบทความรวมทั้งการตั้งความสนใจของผู้เรียนไปที่ เครื่องสัมพันธ์ความและตัวอ้างอิงต่าง ๆ ในข้อความ โดยเฉพาะการเรียนในระดับสูงนั้น ต้องอาศัยการอ่านบทความยาว ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อความหรือรูปเรื่อง (text) ครูผู้สอนต้องมีวิธีการทำให้ผู้เรียนสังเกตเห็นว่าประโยคแต่ละประโยคซึ่งเป็นอิสระต่อกันทางคานไวยากรณ์ มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยงกันทางคานความหมายได้ทั่วกลไกทางภาษาได้อย่างไร และผู้แต่งใช้กลไกประเภทใดในการสื่อความให้ผู้อ่านทราบว่า ความใดเป็นความที่เขาต้องการจะเน้นให้เห็นความสำคัญ และความใดเป็นเพียงข้อความสนับสนุน การให้ตัวอย่าง การสรุปความ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนต้องย้ำให้ผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงของประโยคต่าง ๆ เหล่านั้น ไม่ว่าประโยคนั้น ๆ จะมีหน้าที่ใด ว่าผลสุดท้ายก็คือ ทั่วกลไกทางภาษาที่เชื่อมโยงอยู่นี้ได้ทำให้ประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นรวมตัวกันเป็นภาพเต็มที่มีความหมายสมบูรณ์

¹Ronald Mackay and Alan Mountford, "Reading for Information,"

เฮซ จี วิคโควสัน (H.G. Widdowson)¹ กล่าวว่า ในการใช้ภาษาเราจะสามารถบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคโดยการใช้เครื่องหมายสัมพันธภาพเป็นสิ่งช่วยคำหรือวลีเหล่านี้จะช่วยชี้ให้ผู้อ่านทราบว่า ประโยคหนึ่ง ๆ จะเชื่อมโยงกับประโยคที่มา ก่อนหรือตามหลังในลักษณะใด ตัวอย่างเช่น however จะเป็นสิ่งชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งของใจความในประโยคที่จะกล่าวต่อไปกับประโยคที่กล่าวมาแล้ว หรือ in other words จะบอกให้ผู้อ่านทราบว่าประโยคที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นกรกล่าวซ้ำใจความในประโยคเดิม เป็นต้น และด้วยเครื่องหมายสัมพันธภาพเหล่านี้เอง ข้อความหนึ่ง ๆ จึงมีลักษณะ เป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล และมีพัฒนาการที่เป็นลำดับขั้น

แฮรี่ ฮอคส์ (Harry Hawkes)² กล่าวว่า ในการอ่านข้อความนั้น ผู้อ่านต้องตระหนักถึงลักษณะของข้อความก่อนว่า ประโยคแต่ละประโยคในข้อความหนึ่ง ๆ นั้น จะต้องสัมพันธ์กันอย่างไรมีความหมาย และต้องแสดงถึงการพัฒนาของความคิดอันต่อเนื่อง และสื่อความได้ ข้อควรระวังสำหรับผู้อ่านทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาเองและผู้ที่เป็นชาวต่างชาติก็คือ ผู้อ่านเหล่านั้นต้องพยายามสังเกตว่า ชิ้นส่วนต่าง ๆ ของภาษาถูกนำเข้ามาเชื่อมต่อกันจนเป็นภาพที่สมบูรณ์ได้ด้วยเครื่องมืออะไร

---

¹ H.G. Widdowson, "The teaching of Rhetoric to Students of Science and Technology," in Science and Technology in a Second Language (London : Centre for Information on Language Teaching and Research, 1971) quoted in Harry Hawkes, "The Notional Syllabus, Discourse Analysis, and ESP Materials," English Teaching Forum 17 (April 1979) : 23.

² Harry Hawkes, "The Notional Syllabus, Discourse Analysis,

แบร์รี่ เจ. แบคคอค (Barry J. Baddock)¹ กล่าวถึง ความสำคัญของ เครื่องสัมพันธ์ความกับการอ่านว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่นักภาษา และครูผู้สอนภาษา-อังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทั้งหลายขยายขอบเขตการศึกษาภาษามาอยู่ที่ระดับข้อความ แทนที่จะมุ่งเน้นอยู่ที่ประโยคอย่างที่เคยเป็นมา เมื่อเป็นเช่นนี้จึง เป็นหน้าที่ที่ครูผู้สอนในปัจจุบันต้องเน้นใหญ่เรียนสั่ง เกกว่า ประโยคแต่ละประโยคถูกนำมาเรียบเรียง จนมีใจความสอดคล้องกันได้อย่างไร ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับ "สิ่ง เชื่อมโยง" ตัวอย่างเช่น therefore, as a result ซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องผูกพัน (cohesive devices) ระหว่างใจความในแต่ละประโยคเข้าด้วยกันจนเป็นความที่ต่อเนื่อง

เอ.เอ. ทาดรอส (A.A. Tadros)² เห็นความสำคัญของ เครื่องสัมพันธ์ความ ต่อการอ่านโดยกล่าวว่า เครื่องสัมพันธ์ความนั้นนับว่าเป็นตัว เชื่อมโยงความในระดักระหว่าง ประโยคที่สำคัญยิ่ง ทั้งนี้เราจะพบว่า การที่ผู้อ่านจะสามารถติดตามลำดับของความคิดที่เสนอไว้ในข้อความหนึ่ง ๆ ได้ นั้น ความคิดในประโยคต่าง ๆ จะต้องมีความตามกัน และ เชื่อมโยงกันทั้งในระดับภายในประโยค (intrasentential) หรือ ระหว่างประโยค (inter-sentential) และในระดับระหว่างประโยคนี้เองที่ เครื่องสัมพันธ์ความเข้ามา มีบทบาท โดย เครื่องสัมพันธ์ความเหล่านี้ อาจเป็นคำหรือวลีที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามเรื่องจากประโยคหนึ่งไปยังอีกประโยคหนึ่ง หรือจากความคิดหนึ่งไปยังอีกความคิดหนึ่ง ดังนั้น เครื่องสัมพันธ์ความจึง เป็นเรื่องของการเชื่อมโยงความหมายที่อ้างถึงความสัมพันธ์เฉพาะประเภทมากกว่าที่จะเป็น เรื่องของไวยากรณ์ ดังตัวอย่างข้อความคือ

¹ Barry J. Baddock, "Teaching Cohesion in the Language Laboratory," English Teaching Forum 19 (July 1981) : 18.

² A.A. Tadros, "A Look Beyond the Sentence," English

In the last twenty years or so, some underdeveloped countries have increased their food production. Their populations have at the same time grown faster. The standard of living hasn't improved. The increase in food production has been achieved at the expense of using up marginal lands. There has been no gain in the productivity of land or labor.

จากข้อความนี้จะเห็นว่า แม้ว่าประโยคต่าง ๆ จะถูกสอดคล้องกันทางด้านความหมายและเรียงลำดับต่อเนื่องกันถูกต้อง แต่การขาดเครื่องสัมพันธ์ความทำให้เป็นการยากต่อผู้อ่านในการทำความเข้าใจท่อน และไม่อาจติดตามเรื่องราวโลกคือพอ เราไม่อาจทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคได้เลยว่า ประโยคต่าง ๆ ที่นำหน้าหรือตามหลังนั้นเป็นการเสริมความ หรือเป็นความตรงข้าม เป็นต้น

เฮซ จี วิดโดว์สัน (H.G. Widdowson)¹ กล่าวว่า เครื่องเชื่อมโยงทางภาษามีความสำคัญต่อข้อความมาก เพราะภัยเครื่องเชื่อมโยงเหล่านี้เองที่ทำให้ข้อความหนึ่งมีลักษณะ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เครื่องเชื่อมโยงเหล่านี้มีหน้าที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของความคิดที่ผู้เขียนเขียนไว้ในข้อความหนึ่ง ๆ และเพื่อแสดงให้เห็นว่าความคิดเหล่านั้นเชื่อมโยงกัน สัมพันธ์กันในลักษณะการที่มีความหมาย และต้องสามารถสนองเป้าหมายอันสำคัญยิ่งคือ สามารถสื่อสารได้

จากแนวคิดต่าง ๆ ข้างต้นเกี่ยวกับ เครื่องสัมพันธ์ความกับการอ่าน อาจสรุปได้ว่าเมื่อผู้เรียนศึกษาภาษาในชั้นสูงขึ้นไป ต้องอ่านข้อความต่าง ๆ มากขึ้น และเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ การตีความข้อความโดยรวมนี้ว่ามีความสำคัญยิ่ง การรู้ความหมายโดยรวม หรือความหมายทั้งหมดของข้อความจึงจะนับได้ว่า ผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของผู้เขียนต้องการ คือ การสื่อความคิดของเขาผ่านอักษร วิธีการ

¹H.G. Widdowson, Teaching Language as Communication

สำคัญที่จะช่วยให้อ่านอ่านข้อความต่อเนื่อง และสามารถเก็บใจความได้ตรงกับที่ผู้เขียนเขียนไว้ก็คือ การใช้เครื่องหมายซึ่งมีหน้าที่เชื่อมโยงความคิดที่ผู้เขียนเสนอไว้ในแต่ละประโยคเข้าด้วยกัน จนเป็นข้อความที่ต่อเนื่อง มีเป้าหมาย และมีคุณค่าในการสื่อสาร

ความหมายของ เครื่อง สัมพันธภาพ

เนื่องจากการศึกษาเรื่อง เครื่อง สัมพันธภาพยังมีได้กระทำกันอย่างแพร่หลายนัก และเป็นงานที่ค่อนข้างใหม่ นักภาษาแต่ละท่านจึง เรียกชื่อ เครื่อง สัมพันธภาพแตกต่างกันออกไป เช่น discourse marker, linking signal, rhetorical marker, conjunct หรือ conjunction แต่เมื่อพิจารณาจากความหมายและตัวอย่างประกอบจะพบว่า ไม่ว่านักภาษาแต่ละท่านจะกำหนดชื่อให้แตกต่างกันออกไปอย่างไร แต่ทั้งหมดก็มีความหมายใกล้เคียงกัน และต่างก็แยกออกเป็นประเภทย่อย ๆ ที่คล้ายคลึงกันกล่าวคือ

บี เอส วิจาสุริยะ (B.S. Wijasuria) ¹ อธิบายว่า เครื่อง สัมพันธภาพ (discourse marker) คือ สัญญาณทางภาษา (Linguistic signal) ที่ช่วยให้อ่านทราบว่าควรพิจารณาใจความ หรือ เนื้อเรื่องในข้อความนั้น ๆ ไปในลักษณะใด เช่น เป็นความย่อ, สรุป หรืออื่น ๆ ตามลักษณะของการสื่อสาร คำเหล่านี้จะช่วยรวมประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้นและมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันทางความหมาย ส่วนใหญ่จะโคแกกริยาวิเศษณ์ดี และบุรพทวลี

¹B.S. Wijasuria, "The Occurrence of Discourse Markers and Inter-Sentence Connectives in University Lectures," (Master's Thesis, University of Manchester, 1971), quoted in Ronald Mackay, "Teaching the Information Gathering Skills," RELC Journal 5(December 1971) : 65

เฮซ จี วิกโดวสัน (H.G. Widdowson)¹ อธิบายว่า เครื่องสัมพันธ์
 ความ (rhetorical marker) หมายถึงคำหรือวลีที่ชี้ให้เห็นว่าประโยค
 หนึ่ง ๆ สัมพันธ์กับประโยคอื่นทั้งที่นำหน้าและตามหลังอย่างไรในแง่ของความ
 หมายถึง ตัวอย่างเช่น however จะชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของใจความ
 ในประโยคที่มาก่อนและประโยคที่ตามหลัง หรือ in other words ที่ชี้
 ให้อ่านเห็นว่า ความในประโยคที่ตามหลังวลีนี้เป็นความซ้ำกับความที่ได้
 กล่าวมาแล้วในประโยคข้างหน้า

ซินแคลร์ และ คูทาร์ด (J. McH. Sinclair and R.M. Coulthard)²

ให้คำอธิบายว่า

เครื่องสัมพันธ์ความ (discourse marker) คือ หน่วยทางภาษาซึ่งทำ
 หน้าที่เชื่อมโยงใจความ โดยชี้ให้เห็นความต่อเนื่องทางความคิดภายใน
 ข้อความหนึ่ง ๆ

จอฟฟรีย์ ลีช และ แจน สวารวิก (Geoffrey Leech and Jan
 Svartvik)³ กล่าวว่า ผู้เขียนสามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจแนวความคิดหรือข่าวสาร

---

¹H.G. Widdowson, "The Teaching of Rhetoric to Students
 of Science and Technology," in Science and Technology in a Second
 Language (London: Centre for Information on Language Teaching and
 Research, 1971), quoted in Harry Hawkes, "The National Syllabus,
 Discourse Analysis, and ESP Materials," English Teaching Forum
 17(April 1979) : 23.

²J. McH. Sinclair and R.M. Coulthard, Towards an Analysis
 of Discourse. (London: Oxford University Press, 1975), p. 38.

³Geoffrey Leech and Jan Svartvik, A Communicative Grammar
 of English. (London: Longman Group, 1975), p. 286.

ที่คนเป็นผู้เสนอได้ง่ายขึ้นด้วยการใช้สัญญาณทางภาษา ซึ่งก็คือเครื่องสัมพันธภาพ (Linking signal) ช่วยชี้แนะว่า ความคิดในประโยคหนึ่งนำไปสู่ความคิดในอีกประโยคหนึ่งได้อย่างไร คำหรือวลีซึ่งมีหน้าที่เชื่อมความเหล่านี้เปรียบเสมือนป้ายบอกทิศทางในการเดินทาง ในภาษาอังกฤษคำเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้แก่กริยาวิเศษณ์ และโดยปกติมักจะปรากฏอยู่ส่วนหน้าของประโยค คำเหล่านี้อาจทำหน้าที่ได้หลายอย่าง เช่น well, now ใช้กล่าวเมื่อเริ่มต้นความคิดใหม่ในข้อความ by the way ใช้เมื่อต้องการเปลี่ยนเรื่อง หรือ first, second, next, finally ใช้เมื่อต้องการแสดงลำดับขั้นของการเกิดเหตุการณ์ เป็นต้น

แรนดอล์ฟ ควีกร์ และคณะ (Randolph Quirk, et al.)¹ กล่าวว่า การเชื่อมประโยคแต่ละประโยคเข้าด้วยกันจนเป็นหน่วยทางภาษาที่ใหญ่ขึ้นนั้น ทำให้ช่วยการใช้กลไกหรือเครื่องมือทางภาษาเข้ามาช่วยเชื่อมความในประโยคแต่ละประโยค เครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ conjunct ซึ่งจะช่วยเชื่อมความคิดในประโยคแต่ละประโยคเข้าด้วยกัน ส่วนใหญ่ได้แก่ กริยาวิเศษณ์และบุรพพทวลี ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ตามลักษณะของหน้าที่

เอ็ม เอ เค ฮัลลiday และ รุเกยา ฮาซัน (M.A.K. Halliday and Ruqaiya Hasan)² กล่าวว่า สิ่งเดียวที่จะทำให้ประโยคแต่ละประโยคที่ผู้เขียนเขียนไว้เชื่อมโยงผูกพันกันเข้าเป็นข้อความที่ต่อเนื่องได้ก็คือเครื่องสัมพันธภาพ (conjunction) ซึ่งเป็นตัวเชื่อมโยงความหมายในระดับเหนือประโยค เครื่องสัมพันธภาพนี้เองที่ทำให้ข้อความแต่ละข้อความมีเป้าหมายต่างกัน และเครื่องสัมพันธภาพก็คือเครื่องช่วยเชื่อม

¹Randolph Quirk, et. al., A Grammar of Contemporary English. (London: Longman Group, 1974), pp. 520-523.

²M.A.K. Halliday and Ruqaiya Hasan, Cohesion in English.

ความที่กำลังจะกล่าวถึงกับข้อความที่กล่าวไปก่อนแล้ว จึงนับว่าเป็นตัวเชื่อมความหมายของประโยคแต่ละประโยคมากกว่าที่จะมีผลกระทบทางด้านไวยากรณ์

เมื่อพิจารณาโดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า แม้วานักภาษาแต่ละท่านจะกำหนดชื่อเครื่องสัมพันธ์ความแตกต่างกันออกไป แต่ทุกท่านก็ดูเหมือนจะกล่าวถึงสิ่งเดียวกัน โดยเราอาจสรุปได้ดังนี้ว่า เครื่องสัมพันธ์ความ หมายถึง คำหรือวลี ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมโยงความหมายที่ผู้เขียนเสนอไว้ในประโยคแต่ละประโยคเข้าด้วยกัน จนเป็นข้อความที่เป็นหนึ่งหน่วยความคิด มีลักษณะต่อเนื่อง และมีคุณค่าในการสื่อสาร

ประเภทของ เครื่องสัมพันธ์ความ

เราอาจแบ่งเครื่องสัมพันธ์ความออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะหน้าที่ได้ ดังนี้¹

1. ลำดับชั้น (Enumerative)
2. การเสริมความ (Additive)
  - 2.1 การย้ำ (Reinforcing)
  - 2.2 ความเหมือน (Similarity)
  - 2.3 ความเชื่อมโยง (Transition)

---

¹รวบรวมจาก

Ronald Mackay and Alan Mountford, "Reading for Information," in Reading: Insights and Approaches, pp. 164-165.

Ronald Mackay, "Teaching the Information Gathering Skills,"

3. ความเป็นเหตุเป็นผล (Logical Sequence)
  - 3.1 การสรุป (Summative)
  - 3.2 การเป็นเหตุผล (Resultative)
4. การอธิบาย (Explicative)
5. การยกตัวอย่าง (Illustrative)
6. ความตรงข้าม (Contrastive)
  - 6.1 การแทนที่ (Replacive)
  - 6.2 ความตรงข้าม (Antithetic)
  - 6.3 สิ่งที่ไม่ได้คาดไว้ (Concessive)

เครื่องสัมพันธภาพความแต่ละประเภทมีรายละเอียดและวิธีการใช้ดังต่อไปนี้

1. ลำดับชั้น (Enumerative)

เครื่องสัมพันธภาพความประเภทลำดับชั้นนี้ ใช้เพื่อแสดงเหตุการณ์หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามลำดับก่อนหลัง โดยแยกกล่าวถึงรายละเอียดทั้งหมดตามลำดับต่อเนื่องกัน เครื่องสัมพันธภาพความกลุ่มนี้มีดังนี้

first (ly)   second (ly)   third (ly)

one   two   three

next   then   last (ly)

in the first (second) place

for one thing/for another thing

to begin with, subsequently

eventually,   finally   in the end

to conclude   etc.

ทั้งนี้ในการใช้เครื่องสัมพันธภาพประเภทนี้ อาจใช้โดยมุ่งแสดงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกัน คือ

1. มุ่งแสดงเหตุการณ์หรือรายละเอียดของเรื่องราวโดยแยกกล่าวเป็นประโยคตามลำดับก่อนหลัง

ตัวอย่าง

There are several reasons, however, why the Reagan challenge is not to be taken lightly. First, Ford, who was not elected even to the vice presidency, derives minimum political benefit from his incumbency. Second, as the Republican party has grown smaller, the conservative share of the total membership has increased. Third, the weakening of regular party organizations has given the ideological conservatives some of the same advantages among the Republican as are now held by the ideological liberals among the Democrats. Finally, Reagan is not Goldwater.

อย่างไรก็ตาม ในการใช้เครื่องสัมพันธภาพประเภทนี้ ผู้เขียนอาจจงใจใช้จำนวนนับเข้ามาโดยตรงได้ เช่น

I want to give you just two pieces of advice. One, there is no reason why he should know about your decision. Two, it would be better if you acted before he finds out.

นอกจากนี้ผู้เขียนอาจจะไม่ใช้เครื่องสัมพันธภาพไปตามกฎเกณฑ์เหล่านี้ โดยนัยนี้ผู้อ่านต้องสามารถตีเกราะตัวเอง เช่น

Tom Brown is well known in this city. He has been a member of the city council for many years. Secondly, and far more

2. ในการบอกรายละเอียดของเหตุการณ์ตามลำดับนี้ ผู้เขียนอาจใช้คำขยาย
อื่นมาประกอบเพื่อเสนอเหตุการณ์ตามความสำคัญจากมากไปหาน้อยด้วยการใช้เครื่องหมาย
ความประเภตเสริมความมาประกอบ

ตัวอย่าง

Several reasons can be given for the change in the
attitude of many students. To begin with and most important of
all, they fear the outbreak of a nuclear war. Such a prospect
had not been thought likely before. In the second place, they
are concerned over the continuing pollution of the environment.
Moreover, not enough progress has been made in reducing poverty
or racial strife. And to conclude, they feel frustrated in their
attempts to influence political decisions.

ในที่นี้จะเห็นว่า to begin with, In the second place และ to
conclude เป็นเครื่องหมายแสดงความประเภตแสดงลำดับชั้นของการกระทำในขณะที่
moreover เป็นเครื่องหมายแสดงความประเภตเสริมความ

เครื่องหมายแสดงความประเภตแสดงลำดับชั้นนี้ มีข้อจำกัดที่ตำแหน่งก่อนหลังใน
การใช้ ซึ่งต้องเป็นไปตามลำดับชั้นที่แน่นอน เช่น first (ly), second (ly) และ
third (ly) จะต้องปรากฏตามลำดับเช่นนี้เสมอ next และ then เป็นเครื่องหมาย
แสดงความที่ไม่สามารถปรากฏในตอนต้นของข้อความ ส่วน last (ly) และ
finally ก็เป็นเครื่องหมายที่ต้องปรากฏในตอนท้ายของข้อความเสมอ เป็นต้น

3. เครื่องหมายแสดงความประเภตลำดับชั้นนี้ ยังอาจใช้เพื่อแสดงเหตุผลได้ด้วย
ซึ่งเป็นการแสดงเหตุผลของข้อความที่ได้กล่าวมาแล้วทวยเครื่องหมาย for one
thing/for another thing ทั้งนี้ผู้เขียนอาจใช้เครื่องหมาย for one
thing เท่านั้นได้ ในกรณีนี้แสดงเหตุผลเพียงประการเดียว แต่จะใช้ for

ตัวอย่าง

Now, Scientists are becoming convinced that we can no longer afford to rely on the traditional lucky draw in the drug-design game. For one thing, the more or less blind screening of chemical compounds and their subsequent remolding into potential drugs are becoming prohibitively expensive. For another, serious chronic diseases, which have come to the fore with the defeat of simpler infections, can be attacked most effectively only at the level of their origins in the intricate machinery of the cell.

โดยสรุปเราสามารถใช้อุปกรณ์สัมพันธ์ความประเภลาคับชั้นนี้ เพื่อแสดงรายการของเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยการแยกกล่าวเป็นข้อ ๆ ด้วยการระบุตำแหน่งที่แน่นอน การเสนอข้อความตามลำดับมากขึ้นของความสำคัญ และ เพื่อแสดงข้อความที่บอกเหตุผล

2. การเสริมความ (Additive)

เครื่องสัมพันธ์ความประเภลเสริมความนี้ ใช้เมื่อต้องการเขียนข้อความเพิ่มเติมจากเดิม ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสำคัญ เพิ่มขนาด หรือเพื่อย้ำความ แฉง เป็น 3 ชนิดคือ

2.1 การย้ำ (Reinforcing)

เครื่องสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ ใช้เมื่อต้องการเขียนข้อความอันเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ หรือเกิดเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีอยู่แล้ว เครื่องสัมพันธ์ความที่แสดง ความหมายนี้มี

again*   then again   also*
moreover   furthermore

ตัวอย่าง

a) This food is very good and it's probably something that people wouldn't get at home. Also, it's not difficult to cook and it's quick to appear.

b) People do not think they need to be the cause of road accidents. Moreover, the wearing of safety belts is thought to be a sign of fear.

c) In some cities, owners dare not raise rents because vacancy rates are high; in addition, surplus condominiums built in recent years are being converted into rental units.

d) The public can see the paintings the whole of next week. What is more, they can buy them for as little as ten dollars upwards.

2.2 ความเหมือน (Similarity)

เครื่องสัมพันธภาพในกลุ่มนี้ ใช้เพื่อแสดงให้ผู้อ่านเห็นว่าข้อความที่ปรากฏหลัง เครื่องสัมพันธภาพมีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกับข้อความที่ปรากฏหน้า เครื่องสัมพันธภาพนั้น ๆ เครื่องสัมพันธภาพในกลุ่มนี้ คือ

equally*   likewise   similarly*

correspondingly   in the same way   by the same token

ตัวอย่าง

a) There has been no progress in the negotiation between the union and the employers. The union is determined to get a better offer.

Equally, the employers have absolutely no intention of increasing their final offer.

b) Criticism of an advertising campaign has little bearing on selling effectiveness. There are many examples of advertising which are disliked by the very people who are reacting to the message. By the same token, much advertising that is beloved by critics and consumers like fizzles badly.

2.3 ความเชื่อมโยง (Transition)

เครื่องสัมพันธความกลุ่มนี้มุ่งแสดงให้เห็นว่าข้อความที่ปรากฏหลังเครื่องสัมพันธความนี้มีความเปลี่ยนแปลงไปจากสาระของข้อความที่ปรากฏหน้าเครื่องสัมพันธความ ขณะเดียวกันก็แสดงถึงความต่อเนื่องของใจความที่ปรากฏหลังเครื่องสัมพันธความนั้น ๆ ด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่ง ข้อความที่ปรากฏหลังเครื่องสัมพันธความประเภทนี้มักเป็นการกล่าวข้อความที่หันเหไปจากเรื่องเดิม (digression) และเสนอความคิดของเรื่องที่กำลังจะกล่าวถึงต่อไป เครื่องสัมพันธความกลุ่มนี้ ได้แก่

now well incidentally

by the way O.K. fine

ตัวอย่าง

a) You can't have informed opinion on this vital matter without being kept very much up to date with the latest facts of defence. Now, what is wrong with a coalition government?

b) The airlines charges half-prices for students. Incidentally, I have already bought my ticket to New York.

3. ความเป็นเหตุเป็นผล (Logical sequence)

เครื่องสัมพันธความประเภทนี้มุ่งแสดงให้เห็นว่า...

3.1 การสรุป (Summative) เครื่องสัมพันธ์ความกลุ่มนี้ใช้ในการสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ้างถึงมาก่อน เพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ สั้น และกระชับ เครื่องสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ ได้แก่

so	so far	altogether*
overall*	then	thus
therefore	in short	
to sum up	to conclude	to summarize

ตัวอย่าง

Israel's right to a secure existence rests, insecurely, on the fact that Israel is right: right as a response to centuries of injustices against Jews, right as an embattled enclave of worthy values in an inhospitable region. Thus Israel has a claim upon the conscience, not the calculations of other people.

3.2 การเป็นเหตุผล (Resultative) เครื่องสัมพันธ์ความกลุ่มนี้มุ่งแสดงว่าข้อความที่ปรากฏหลัง เครื่องสัมพันธ์ความกลุ่มนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากข้อความที่ปรากฏหน้า เครื่องสัมพันธ์ความ เครื่องสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้คือ

so	as a result	consequently
hence*	as a consequence	therefore
thus	in consequence	

ตัวอย่าง

- a) All government employees get housing at token rents and interest free loans to purchase cars. Consequently, the sultanate is crammed with shiny new automobiles, about one for every five persons.
- b) Practical considerations have also contributed to the

in particular, have an immediate need for spoken-language skills. Therefore, many beginning and intermediate courses have as a primary objective the development of aural comprehension and speaking ability, giving little attention to the written language.

c) Aside from English orthography, there is another major problem in learning to read: written English differs considerably from spoken English in many features of structure and style. Thus, we cannot assume that the student who has been taught authentic oral English will be able to cope automatically with authentic written English.

4. การอธิบาย (Explicative)

เครื่องสัมพันธภาพประเภทนี้ใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าข้อความที่ปรากฏ
หลังเครื่องสัมพันธภาพนี้เป็นการบอกรายละเอียดของข้อความที่ปรากฏหน้าเครื่องสัมพันธ-
ภาพ หรือเป็นการอธิบายความหมายเพิ่มเติม เครื่องสัมพันธภาพในกลุ่มนี้ ได้แก่

namely	in other words	that is
better	rather	by this we mean

ตัวอย่าง

a) There is an additional element in the psychology of many of these intellectuals - namely, their detestation of their own society.

b) He suggests that the era's heavy drinking helped create the modern American character. In other words, we are what we drink.

c) The only common denominator that unites the parties on the issue of reunification is the absence of a policy. Or, rather, there is a policy, but this only states that the Federal Republic is in favor of reunification on the basis of self-determination - which is about as helpful as being against sin.

5. การยกตัวอย่าง (Illustrative)

เครื่องสัมพันธภาพประเภทนี้ใช้เพื่อแสดงว่าข้อความที่ปรากฏหลังเครื่องสัมพันธภาพนี้ เป็นตัวอย่างของข้อความที่ปรากฏหน้าเครื่องสัมพันธภาพ เครื่องสัมพันธภาพประเภทนี้ ได้แก่

for example   for instance

ตัวอย่าง

The main work of a barefoot doctor is to prevent disease rather than to cure it. For example, they make sure that children are protected against killer disease such as diphtheria by giving them injections.

6. ความตรงข้าม (Contrastive)

เครื่องสัมพันธภาพประเภทนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อยคือ

6.1 การแทนที่ (Replacive) เครื่องสัมพันธภาพในกลุ่มนี้มุ่งชี้ให้เห็นว่าข้อความที่ปรากฏหลังเครื่องสัมพันธภาพเป็นการแทนที่หรือทางเลือกของข้อความที่ปรากฏหน้าเครื่องสัมพันธภาพ เครื่องสัมพันธภาพในกลุ่มนี้ได้แก่

instead   alternatively   (or) again

better*   on the other hand   rather

ทั้งนี้ในการใช้เครื่องสัมพันธภาพในกลุ่มนี้ มีรายละเอียดดังนี้

6.1.1 ข้อความที่ปรากฏหลังเครื่องสัมพันธภาพเป็นการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแทนข้อความที่กล่าวถึงไปก่อนแล้ว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแทนนี้จะแตกต่างไปจากเหตุการณ์ที่กล่าวมาแล้ว

ตัวอย่าง

a) The Fed has not yet recommended that Congress abolish the ban on demand - deposit interest. Instead, it is preparing to sponsor legislation that would authorize national accounts.

b) Summaries of paragraphs can be handled in a variety of ways. It is important to emphasize here that beginning and intermediate students should not be inhibited by undue emphasis on paraphrasing. Rather, they should be encouraged to stay close to the reading itself in paraphrasing and development, using their own sentences whenever it seems necessary for them to shorten or to make clearer connections.

6.1.2 ข้อความที่ปรากฏหลังเครื่องสัมพันธภาพเป็นข้อความให้เลือก ส่วนข้อความที่ปรากฏหน้าเครื่องสัมพันธภาพเป็นรายละเอียดของสิ่งที่ให้เลือก

ตัวอย่าง

Suppose, for example, that an investor wanted to hold bonds over a two-year period. Suppose that two-year bonds offer 7.5 per cent and one-year bonds 6.8 per cent. If the investor put \$10,000 into the two-year bonds, he would have a total of \$11,556 at the end of the period. Alternatively, if he bought the one-year bonds, he would have \$10,680 at the end of the

นอกจากนี้ เครื่องสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้ยังบ่งให้ผู้อ่านทราบด้วยว่า ข้อความที่เป็นทาง เลื่อนนี้ มีลักษณะไปในทางบวกหรือลบ เช่น better จะแสดงว่าข้อความที่เลือกนั้นมีความหมายไปในทางที่พึงปรารถนา ส่วน worse แสดงว่าข้อความที่เลือกมีความหมายไปในทางที่ไม่พึงปรารถนา

ตัวอย่าง

a) Princess Street station, though it has a dignity and character of its own, is by no means the only station with great possibilities. St. Enoch's, Glasow, due I think for closure, has a high above St. Enoch's Square which would be a splendid site for statuary or a restuarant or both. Even better, perhaps, you could extend the station roof across the bridge over the clyde and divers could gaze up and down those sombre Victorian vistas which are just coming down into their own.

b) Three times since 1970 Congress has delayed implementation of automobile emissions standards. Now the House has voted a fourth delay. Worse, it has voted to weakers standards for carbonmonoxide and nitrogenoxide, and has created a mechanism for indefinite weakening of even the weakened nitrogenoxide standards in the future.

6.2 ความตรงข้าม (Antithetic)

เครื่องสัมพันธ์ความประเภทนี้ ใช้เมื่อต้องการแสดงว่าข้อความที่ปรากฏหลัง เครื่องสัมพันธ์ความนี้ มีใจความหรือมีความหมายตรงกันข้ามกับข้อความที่ปรากฏหน้า เครื่องสัมพันธ์ความ เครื่องสัมพันธ์ความในกลุ่มนี้มี

conversely   instead   on the contrary
by contrast   on the other hand

ตัวอย่าง

a) The commission, Freeman thinks, has forgotten that the real purpose of disclosure is the protection of the investor. Instead, it has become an arbiter of legality.

b) If you feel overworked, you may think that you work harder than you do or that nobody's helping. Conversely, if you believe you're slacking off, you might credit your mate and underrate yourself.

c) Leaders of science attribute the problems to what they insist is the government's insufficient support of scientific research. But this interpretation is less persuasive, for the problems of science do not seem to be of the sort that can be solved by throwing money at them. On the contrary, most of them seem to be consequence of the very progress, growth, and creativity of science itself.

d) Not every element we read is read with the same "strength." By contrast, we tend to read selectively, in the sense that we select certain elements which become the "supporters" of the other elements.

6.3 สิ่งที่ไม่ได้คาดไว้ (Concessive)

เครื่องสัมพันธความกลุ่มนี้ใช้เมื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าข้อความที่ปรากฏหน้าเครื่องสัมพันธความนี้เป็นความจริงหรือถูกต้อง แต่ในขณะที่ข้อความที่ปรากฏหลังเครื่องสัมพันธความนี้ก็ เป็นจริงหรือถูกต้องด้วย แม้ว่าใจความของข้อความทั้งสองนั้นจะเป็นความตรงข้ามกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เครื่องสัมพันธความในกลุ่มนี้แสดงให้เห็นว่าข้อความที่ปรากฏหลังเครื่องสัมพันธความมีใจความที่ผู้อ่านมิได้คาดหวัง

anyway   anyhow   however   but
 nevertheless   nontheless   notwithstanding
 still*   though   yet
 for all that   in spite of (that)
 at the same time   all the same

ตัวอย่าง

a) Interestingly, according to modern astronomers, space is finite. This is a very comforting thought - particularly for people who can never remember where they have left things. The key factor in thinking about the universe, anyhow, is that it is expanding and will one day break apart and disappear.

b) Medical personnel and facilities are expensive. Federal funding to medical schools has been cut. And quite simply, the need for more physicians is not there. Notwithstanding, a physician's future will always be sound.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1970 บาร์บารา ลี เดิร์น สตุคท์ (Barbara Lee Dern Stoodt)¹ แห่งมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้คำสันธานกับความสามารถในการอ่านเอาความ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนเกรด 4 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสภาพทางสังคมแตกต่างกันเป็น 3 ระดับ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าความเข้าใจการใช้คำสันธานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านเอาความ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .02 นอกจากนี้ยังพบว่าความเข้าใจการใช้คำสันธานมีความสัมพันธ์กับเพศ โดยเพศหญิงจะมีความเข้าใจการใช้คำสันธานสูงกว่าเพศชาย ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมก็มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจการใช้คำสันธานในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญ .001

ในปี ค.ศ. 1972 โดโรธี มารี อัลบานีส (Dorothy Marie Albanese)² แห่งมหาวิทยาลัยฟอรัคแฮม ได้ทำการศึกษาค้นคว้าความซับซ้อนของโครงสร้างของประโยคมีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาความหรือไม่ โดยมีนักเรียน 75 คน จากโรงเรียน 3 แห่ง ในเมืองนิวยอร์กเป็นกลุ่มตัวอย่างในการสอบใช้แบบสอบถามมาตรฐาน Metropolitan Reading Test เป็นเครื่องมือ โดยในแบบสอบถามมีประโยคต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยคุณศัพท์วิเศษณ์ วิเศษณ์วลี และวิเศษณ์ประโยค ผลการวิจัยสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนขึ้นอยู่กับความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ และความซับซ้อนของประโยคที่ประกอบด้วย คุณศัพท์วิเศษณ์ วิเศษณ์วลี และวิเศษณ์ประโยคนั้นว่าเป็น

1

Barbara Lee Dern Stoodt, "The Relationship Between Understanding Grammatical Conjunctions and Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International 31 (March 1971): 4635-4636 A.

²Dorothy Marie Albanese, "A Study of Complexity of Sentence Structure as a Factor in Reading Comprehension," Dissertation

ปัญหาต่อการอ่านเอาความ ยิ่งกว่านั้นยังพบว่านักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางคำโครงสร้างในระดับภายในประโยค มีส่วนช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านเอาความด้วย

ใน ค.ศ. 1973 ชาลส์ เดวิด ฟอสต์ (Charles David Foust)¹ แห่งมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ โอไฮโอ ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้คำบุพบทกับความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนเกรด 4 โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 127 คน ในการวิจัยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามมาตรฐานจำนวน 2 ชุด เป็นเครื่องมือในการวัดระดับสติปัญญาและความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งยังได้สร้างแบบสอบอีก 2 ชุดขึ้นเอง เป็นแบบสอบปรนัยเลือกตอบและแบบสอบแบบโคลงเพื่อวัดความเข้าใจการใช้คำบุพบทของนักเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าความเข้าใจการใช้คำบุพบทมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเอาความในทางบวก

ใน ค.ศ. 1974 แลรี่ เซลิงเกอร์, หลุยส์ ทริมเบิล และ โรเบิร์ต โรแมน (Larry Selinker, Louis Trimble and Robert Vroman)² แห่งมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ได้ทำการศึกษาปัญหาในการอ่านข้อความทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวต่างชาติ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1) ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่างจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาที่หนึ่ง ทุกคนจะประสบปัญหาเหมือนกันคือ ความไม่สามารถเข้าใจความหมายทั้งหมดของข้อความทางวิทยาศาสตร์ แม้ว่าจะเข้าใจความหมายของคำทุกคำในประโยคหรือประโยคทุกประโยคในข้อความ

1

Charles David Foust, "The Relationship Between Understanding Prepositions and Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International 34 (February 1974): 4983-4984 A.

2

Larry Selinker, Louis Trimble and Robert Vroman,

2) ความคลาดเคลื่อนในการตีความหมายของข้อความเกิดขึ้นเนื่องจากการขาดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยคต่าง ๆ และการไม่เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยคและประโยคหลัก

ใน ค.ศ. 1975 คลิฟฟอร์ด ลอยด์ เฟอร์รี (Clifford Lloyd Ferry)¹ แห่งมหาวิทยาลัยโอเรกอน ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้เครื่องหมายสัมพันธภาพกับความยากง่ายในการอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อศึกษาผลของความถี่ของเครื่องหมายสัมพันธภาพที่มีต่อความสามารถในการอ่านเอาความ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนเกรด 10 จำนวน 261 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มเก่ง กลาง และอ่อนตามความสามารถในการอ่าน ซึ่งคัดสรรจากคะแนนที่นักเรียนได้รับจากการทำแบบสอบมาตรฐาน จากนั้นจึงทดสอบกลุ่มตัวอย่างโดยนักเรียนแต่ละคนต้องทำแบบสอบแบบโคลงคนละหนึ่งชุดตามที่สุ่มได้ แบบสอบทั้งสามชุดนี้เป็นบทอ่านเดียวกัน แต่มีความถี่ของเครื่องหมายสัมพันธภาพไม่เท่ากัน คือ บทอ่านที่จงใจใส่เครื่องหมายสัมพันธภาพไว้ในปริมาณมาก บทอ่านที่มีเครื่องหมายสัมพันธภาพตามปกติ และบทอ่านที่จงใจละเครื่องหมายสัมพันธภาพออกบ้าง ผลการวิจัยปรากฏว่า ความถี่ของการใช้เครื่องหมายสัมพันธภาพไม่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาความโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ใน ค.ศ. 1978 ชานเน่ เรนู เชซาโน (Jeanne Renou Chesanow)² แห่งมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ได้ทำการศึกษาถึงการพัฒนาข้อความในด้านรูปแบบ หน้าที่ และวิธีการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งมีอายุ 5, 6, 7 และ 10 ปี รวมจำนวน 24 คน และผู้ใหญ่จำนวน 12 คน ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างซึ่ง

¹ Clifford Lloyd Ferry, "Discourse Coherence and Readability: A Study of the Effect of Coherence Marker Density on Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International 36 (March 1976): 5765 A.

² Jeanne Renou Chesanow, "Developmental Discourse: Form, Function, and Process in Descriptive Monologues," Dissertation

เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งหมด และผู้ใหญ่จำนวน 6 คน บรรยายรูปภาพรูปหนึ่งเป็นภาษาพูด และให้ผู้ใหญ่อีก 6 คน เขียนข้อความบรรยายรูปภาพเดียวกันนั้นด้วยภาษาเขียน นำผลมาวิเคราะห์วิธีการของฮัลลiday และ ฮาซาน (Halliday and Hasan) เพื่อศึกษาวิธีการเชื่อมโยงประโยคต่าง ๆ เข้าเป็นข้อความ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้เครื่องผูกพัน (cohesive ties) ในข้อความจะสูงขึ้นตามอายุของเด็ก และสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในภาษาพูดของผู้ใหญ่และเมื่อนำข้อความที่เป็นภาษาพูด และข้อความที่เป็นภาษาเขียนของผู้ใหญ่ทั้งสองกลุ่ม ซึ่งมีจำนวนกลุ่มละ 6 คน เท่ากัน มาศึกษากันพบว่าในข้อความที่เป็นภาษาเขียนนั้น มีการใช้เครื่องผูกพันข้อความในปริมาณที่สูงกว่าข้อความที่เป็นภาษาพูดอย่างเห็นได้ชัด

ใน ค.ศ. 1979 แอน แมคเคลแลน จอห์นส์ (Ann McClelland Johns)¹ แห่งมหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์น แคลิฟอร์เนีย ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการใช้เครื่องผูกพันข้อความในจดหมายและรายงานทางธุรกิจที่เขียนโดยชาวอเมริกัน กับข้อความที่เขียนโดยชาวต่างชาติที่มีได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง ผลการศึกษาสรุปได้ว่าประเภทของเครื่องผูกพันข้อความที่ใช้ในจดหมายและรายงานทางธุรกิจที่เขียนโดยชาวอเมริกัน แตกต่างจากที่ปรากฏในข้อความที่เขียนโดยชาวต่างชาติอย่างมาก นอกจากนี้ยังพบว่าข้อความที่เขียนโดยชาวต่างชาติส่วนใหญ่ในการศึกษาคั้งนี้มีปัญหาเรื่องการใช้เครื่องสัมพันธ์ความ และการอ้างอิง (reference) เป็นส่วนใหญ่

1

Ann McClelland Johns, "A Comparison of Cohesive Elements in American Business and Non-Native Speaker Written Discourse," Dissertation Abstracts International 41 (November 1980):1927-1928A.

ในปีเดียวกันนี้เอง อิลโลรา เฮนเดอร์สัน (Ilora Henderson) ¹ แห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ได้ศึกษาความสามารถในการใช้เครื่องสัมพันธภาพของผู้อ่าน 2 ระดับ คือระดับที่อ่านเข้าใจโดยตนเอง (Fluent) และระดับที่ไม่เข้าใจตนเองแต่เมื่ออ่านโดยตนเอง (Not-So-Fluent) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 120 คน ซึ่งผ่านการทดสอบด้วยแบบสอบถามมาตรฐาน California Achievement Test in Reading (Level 19, Form C) เพื่อจัดระดับความสามารถในการอ่าน หลังจากนั้นผู้วิจัยใช้แบบสอบถามอีก 2 ฉบับ เป็นเครื่องมือในการศึกษา คือแบบสอบถามที่หนึ่ง เป็นแบบสอบถามโคลสที่ละเครื่องสัมพันธภาพที่ต้องการจะทดสอบ มีจุดประสงค์เพื่อวัดความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ แบบสอบถามที่ 2 มุ่งวัดความสามารถในการใช้เครื่องสัมพันธภาพ ด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างแก่ประโยคด้วยการใช้เครื่องสัมพันธภาพที่ตนเลือกเติมไว้ในแบบสอบถามที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถในการใช้ รวมทั้งประเภทของเครื่องสัมพันธภาพที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองระดับเลือกใช้แตกต่างกันมาก ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูง จะมีความเข้าใจการใช้และความสามารถในการใช้เครื่องสัมพันธภาพในระดับที่สูง ในขณะที่ผู้อ่านซึ่งมีความสามารถในการอ่านในระดับที่ต่ำกว่า จะมีความเข้าใจการใช้และความสามารถในการใช้เครื่องสัมพันธภาพในระดับที่ต่ำกว่าด้วย

การวิจัยในประเทศไทย

ใน พ.ศ. 2515 พินทิพย์ ทวยเจริญ² ได้วิจัยเพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่สอง วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรและปทุมวัน

¹Ilora Henderson, "The Use of Connectives by Fluent and Net-Net-So-Fluent Readers," Dissertation Abstracts International 40 (April 1980) : 5345A.

²พินทิพย์ ทวยเจริญ, "การศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่สอง วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรและปทุมวัน" (ปริญญาโทปริญามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515).

จำนวนทั้งสิ้น 175 คน โดยศึกษาข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจโครงสร้างของภาษาคำศัพท์และเนื้อเรื่องที่อ่าน ผลการวิจัยสรุปได้ว่านิสิตในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมีข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจโครงสร้างของภาษาน้อยกว่าข้อผิดพลาดด้านเนื้อเรื่องที่อ่าน และความหมายของศัพท์ ส่วนนิสิตในกลุ่มปานกลางมีข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจโครงสร้างของภาษามากกว่าข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจความหมายของศัพท์และเนื้อเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังพบว่าข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างของประโยคกับความหมายของศัพท์มีองค์ประกอบร่วมกันมากที่สุด ข้อผิดพลาดทางด้านคำศัพท์กับความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมีองค์ประกอบร่วมกันน้อยที่สุด และข้อผิดพลาดระหว่างความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านกับโครงสร้างของประโยคมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ใน พ.ศ. 2516 วาริณี ศรีสมพงษ์¹ ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จำนวน 370 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอังกฤษ นอกจากนี้ยังปรากฏว่าคะแนนไวยากรณ์และคำศัพท์รวมกันจะสามารถทำนายคะแนนความสามารถในการอ่านได้ด้วย

ในปี พ.ศ. 2520 สมศักดิ์ บุญสาธร² ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้คำสันธานกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เครื่องมือในการ

¹วาริณี ศรีสมพงษ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ กับความสามารถในการอ่านอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

²สมศักดิ์ บุญสาธร, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้คำสันธานกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520).

วิจัยเป็นแบบสอบถาม 3 ฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย แบบสอบถามความเข้าใจการใช้คำสันธาน แบบสอบถามความเข้าใจในการอ่าน และแบบสอบถามความเข้าใจคำสันธานแบบโคลส กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูในส่วนกลาง 4 แห่ง จำนวน 204 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าความเข้าใจการใช้คำสันธานมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบทอ่านที่มีจำนวนคำสันธานสูงจะอ่านง่ายกว่าบทอ่านที่มีจำนวนคำสันธานปานกลาง หรือไม่มีคำสันธานเลย ส่วนบทอ่านที่มีจำนวนคำสันธานปานกลางกับบทอ่านที่ไม่มีคำสันธานเลย มีความยากง่ายไม่ต่างกัน

✓ ในปี พ.ศ. 2521 งามพริ้ง รุ่งโรจน์¹ ได้ทำการวิจัยและวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาชั้นอุดมศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาเขตในสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาทั่วประเทศ เพื่อสร้างประมวลการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาในระดับดังกล่าว และได้ให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนว่าหากผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบยึดไวยากรณ์ ก็จะไม่อาจสนองจุดประสงค์ในการสื่อความหมายได้ เพราะวิธีการสอนนี้เป็นแตกกฎเกณฑ์และรูปต่าง ๆ ของภาษา ในปัจจุบันจึงน่าจะมีวิธีที่เหมาะสมกว่า คือ การวิเคราะห์ข้อความซึ่งอธิบายภาษาโดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงในระบับข้อความ เพราะมนุษย์มิได้พูดภาษาเพื่อสื่อความหมายกันเป็นคำ หรือประโยค หากแต่พูดออกมาเป็นข้อความ ดังนั้นวิธีการสอนจึงควรเน้นวิธีที่มุ่งความสามารถในการสื่อความหมาย ควรจัดเนื้อหาการสอนโดยแบ่งภาษาคตามหน้าที่ในการสื่อความ มีใจจัดตามรูปไวยากรณ์เป็นเรื่อง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดโดยอาศัยไวยากรณ์ที่สัมพันธ์กับภาษาที่จะต้องใช้เป็นสื่อ กล่าวคือ ควรสอนไวยากรณ์ไปพร้อม ๆ กับเนื้อเรื่องและชี้ให้ผู้เรียนรู้จักความสำคัญของเครื่องสัมพันธ์ความ ซึ่งเชื่อมโยงข้อความให้ติดต่อกัน

¹ งามพริ้ง รุ่งโรจน์, "ประมวลการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับนักศึกษาชั้นอุดมศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)

ในปีเดียวกันนี้ สุนันทา กาญจนะ¹ ได้ศึกษาเพื่อวิเคราะห์คำสันธานที่ปรากฏในวารสารอเมริกัน ในงานนี้ได้ทำการศึกษาวารสารอเมริกัน 36 ฉบับ ซึ่งตีพิมพ์ในระหว่างปี ค.ศ. 1976 ถึง 1977 พบว่ามีสันธานปรากฏ 74 ตัว จากประโยค 1669 ประโยค สันธานที่มีความถี่ในการปรากฏสูงสุดคือ however, for example และ then และสันธานที่มีความถี่ในการปรากฏต่ำสุดคือ firstly, fourth และ to the contrary

นอกจากนี้ ย่าใจ คำภา² ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำสัญญาและความสามารถในการอ่านเร็ว เมื่ออ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และเมื่ออ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 390 คน ปรากฏผลว่า ความเข้าใจคำสัญญา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านเร็ว เมื่ออ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และเมื่ออ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹สุนันทา กาญจนะ, "คำสันธานในวารสารอเมริกัน" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521).

²ย่าใจ คำภา, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำสัญญาและความสามารถในการอ่านเร็ว เมื่ออ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และเมื่ออ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้" (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521).

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านทั้งในต่างประเทศ และในประเทศไทยสรุปได้ว่า ความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความน่าจะมีผลต่อ ความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามปรากฏว่ายังมีผู้ทำ การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความ กับความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่งในประเทศ ไทย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อให้ได้คำตอบที่เชื่อถือได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย